

bøger gaa, om jeg saa maa sige, Generationer igennem (Scharling: Nej). Det kan ikke nytte, De siger Nej, det ved jeg. Halvdelen af de Stolebøger, der blive købte, blive købte som gamle og brugte. Jeg skal derfor slutte med at sige, at jeg vil bede den meget ærede Kultusminister vel at overveje, om han virkelig vil gaa til, selv om han mod min Forventning skulde faa den ny Rettskrivningskommissions Flertal til at gaa med sig til at foreslaa noget nyt — jeg kender ganske vist slet ikke hans egen Mening, jeg vil blot bede ham nøje overveje det, inden han gør dette Skridt som ikke vil bringe ham nogen Taknemlighedsfølelse hverken fra Skolerne eller fra Stolebørnernes Forældre.

Jens Buxt: Da Tiden er saa langt fremrykket, vil jeg bestræbe mig for at fatte mig i Korthed. Jeg vil da først udtale, at det virkelig er et forfriskende Buxt, naar vi høre det ærede Medlem fra Storehedinge (S. Scavenius). Det er det for os, der have siddet i denne Sal i en Række af Aar. Vi have jo haft Lejlighed til at kende det ærede Medlem baade som Rigsdagsmand fra Storehedinge og i en Række af Aar som Kultusminister, og jeg vil tilstaa, at jeg har en Følelse af, at naar det ærede Medlem optræder i denne Sal nu, da han ikke længere har det Hver, den Byrde at være Kultusminister, udtaler han sig mere aabent og frit, end han ellers vilde gøre. Derfor siger jeg, at der er noget forfriskende ved at høre det ærede Medlem, thi der er ingen smalle Steder; der er ingen Lustpeterier, ingen Gaaen paa Hofesøkker eller Gaaen uden om; han er — saaledes som vi kende det ærede Medlem fra tidligere Tider, da han stod som Kollega af os her i Salen — det rene Bæsen. Det forekommer mig at være forfriskende at høre; det tager man aldrig nogenstunde fejl af. I de mange Aar, jeg har haft den Ære at sidde sammen med det ærede Medlem i Finansudvalget, var han ogsaa altid saadan; man vidste altid, hvor man kunde finde det ærede Medlem. — For os Læggfolk i Politikken forekommer det mig nu, at det begynder at se broget ud. Naar vi høre det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgrets (Dinesen), dette Medlem, som med Ret og Sandhed har erhvervet sig det Prædikat i det ganske Land: Manden for det hele — naar vi høre ham fortolke Rigsministerens Udtalelser angaaende de meget omtalte Artillerister til den provisoriske Fæstning, da er det pæne, moderate og hensynsfulde Ord, der lyde for os; men naar vi saa høre en Kollega og Me-

ningskælle af ham staa op og sige: Det kan ikke nytte, at I stille efter andet; I maa vide, at Fæstningen fører saadanne Ting med sig; det er Resultatet paa den ene eller den anden Maade — saa siger jeg: Hvad skulle vi Læggfolk i Politikk saa tro? Hvilken er den rigtige, enten Manden for det hele, det ærede Medlem fra Hillerød eller det ærede Medlem fra Storehedinge? Jeg maa tilstaa, det begynder at se ganske mærkeligt ud. Vi ere ikke vant til inden for den Kreds af Politikere i Salen, at mærke saadanne Nuancer, saadanne store Livsspørgsmaal, men det er ganske interessant og forfriskende for Venstremænd at mærke, at der begynder at røre sig noget ogsaa paa den Side. Jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem fra Næsens (Bernsen) over for disse Spørgsmaal om Militærvæsenet virkelig er saa naiv og ser saa fort paa disse Sager, som han gav sig Udseende af at gøre. Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Røge (Hørup) har fuldstændig Ret i, naar han hævdede i Gaar, at det er egentlig det, der i Fremtiden vil blive Stillepunktet, maaske det allerførste Kærnepunkt, som Striden vil dreje sig om.

Det kan godt være, at det ikke er i det ærede Medlems politiske Interesse, at denne Sag, Militærvæsenet og nu altsaa disse Artillerister, som skulle til i den kommende Tid, skulde spille en stærkere Rolle. Det kan godt være, at det ikke er i det ærede Medlems politiske Interesse at faa alt for meget heftet paa det, men det forekommer mig, og jeg haaber, at vi, det ærede Medlem fra Næsens og jeg, maa som gamle Venstremænd ogsaa i Fremtiden kunne blive enige paa dette Punkt. Der kan det ikke nytte at vi — jeg tør ikke bruge et saa stærkt Udtryk, som jeg kunde ønske — skulle i en parlamentarisk Forsamling, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Røge sagde i Gaar, at vi maa vide, at disse Fæstninger, saa længe dette Princip og dette System sidde ved Roret, som har bygget disse Fæstninger provisorisk stik imod, hvad der er vedtaget i dette Ting, ville blive fuldstørte og beskyttede, og at man skal have Mandstab til at kunne betjene disse Kanoner og forsvare disse Fæstninger. Hvorfor skulle vi Venstremænd dække over det? Hvorfor skulle vi ikke gøre det klart, at saa længe dette System sidder ved Roret, maa dette blive Følgen? Det er det, der har gjort, at jeg aldrig rigtig har villet tro i de sidste Dage paa al denne megen Tale om Forlig, thi hvad Mening man end kan have, og hvad Nuanceforskjel der end kan være indenfor Opposi-